

Parthie z pohledu Ruska

Slovo vítěze

Rok 2010

napsal: Gil-Estel

Parthie z pohledu Ruska

Slovo vítěze

Rok 2010

napsal: Gil-Estel

Parthie z pohledu Ruska

Slovo vítěze

Rok 2010

napsal: Gil-Estel

Parthie z pohledu Ruska

Slovo vítěze

Rok 2010

napsal: Gil-Estel

Slovo úvodem:

Ano. Psáno jest z pohledu Ruska. Přečtením tohoto rozsáhlého komentáře čtenář nedostane objektivní popis toho, co se v partii dělo. Jest psáno z pohledu Ruska, tudíž nemůže být objektivní. Ve svém komentáři k Parthii často spekulují o tom, co zamýšleli ostatní. Je možné, že můj odhad hry protihráčů byl špatný. Musím ho sem ale napsat, protože byl řídící pro ruskou politiku. Je to nutnost, abych dokázal vysvětlit svou vlastní politiku. Objektivní informace o průběhu Parthie dostane čtenář pouze kompletací komentářů všech jejích účastníků.

Ještě dříve než se dostanu k vlastnímu hodnocení hry, chtěl bych na úvod říci pár věcí. Parthie je pro mě v lecčems ojedinělá. Je to první partie, do které jsem se přihlásil v novém systému hodnocení VRPN (vyhrál-remizoval-přežil-nepřežil), který u nás na webu nahradil systém hry na pořadí (1.-7.). Ačkoli nový systém nepovažuji za ideální, chtěl jsem se přizpůsobit a využít některé výhody, které naskýtá. Další věcí je, že to byla první partie pro prověřené, kterou jsem na webu odehrál. Rozhodně nelituji. Byla to dobrá partie, i když hodně tvrdá a to i z mojí strany. Když bych měl mluvit za sebe, vedl jsem asi nejagresivnější (neříkám nejlepší) politiku ze všech svých partií. Pokud jde o jednání, bylo to nejintenzivnější, co sem dosud zažil. Protihráči byli aktivní a velmi komunikativní. Vždy si našli čas, aby reagovali na mé hloupé dopisy. Vzdávám jim hold.

Ve svém textu často píšu o detailech jednání, která jsem vedl s ostatními hráči. Necituji ale konkrétní dopisy. Stejně jako se při hře vyhýbám přeposílání dopisů, i zde jsem psal věci svými slovy. Většinou tak, jak jsem si je zapamatoval. Ve staré poště jsem dohledával jen výjimečně a to vesměs z důvodů časových souvislostí. V textu se neobjevují informace o všech jednáních. Snažil jsem se vystihnout jen důležité a zajímavé momenty.

Systémově je to setříděné tak, že vždy reaguji na situaci po tahu právě odehraném. Tj. pokud se například jedná o kapitolu jaro 1902, probíhají v ní jednání před podzimním tažením.

Velká většina tohoto článku se týká prvních tří let války. Po roce 1903 šla diplomatická stránka hry výrazně do pozadí. Tento článek je hlavně o diplomacii, nikoli o tahání figurek. Nepopisuji zde všechny tahy. Na to stačí mapa a doporučuji ji vzít k ruce (nejlépe příslušný soubor Realpolitiky).

Přeji příjemnou zábavu při studiu ruské politiky. Já se bavil dost. Při psaní i při hře.

Obsah

Slovo úvodem	str. 2
Kapitola 1. <i>Úvahy před začátkem partie</i>	str. 4
Kapitola 2. <i>Vstupní jednání a rozhánění protiruských sil</i>	str. 5
Kapitola 3. <i>Na dvou frontách</i> - jaro 1901	str. 9
Kapitola 4. <i>Přípravy útoku na Německo</i> - podzim 1901	str. 12
Kapitola 5. <i>Spadla klec</i> - jaro 1902	str. 13
Kapitola 6. <i>Velké změny</i> - podzim 1902	str. 16
Kapitola 7. <i>Vítězství diplomacie</i> - jaro 1903	str. 18
Kapitola 8. <i>Zánik Německa a krize Ruska</i> - podzim 1903	str. 20
Kapitola 9. <i>Revoluce v Anglii a dohoda s Francií</i> - jaro 1904	str. 22
Kapitola 10. <i>Smrt diplomacie</i> - podzim 1904-1905	str. 23
Hodnocení hráčů	str. 24
Slovo závěrem	str. 25

Kapitola 1. Úvahy před začátkem partie

Ještě před začátkem partie jsem rozeslal několik mailů s dotazem na kvality hráčů, se kterými jsem byl v pořadí. Nikdy jsem to nedělal, vždy dávám přednost vlastnímu dojmu z jednání. Tentokrát jsem se ale nechal inspirovat přečtením jednoho reportu na webu (Tacud-Quincy). Tak si říkám. Partie pro prověřený, raději nic nepodcením. Třeba se něco dozvím. Pravda, že z hráčů v Parthii sem dříve hrál pouze s Elninem. Ve výsledku jsem se asi nedozvěděl nic zásadního, co by pak ovlivnilo mou hru. Překvapením snad bylo pouze jedno poměrně negativní hodnocení Elnina, což bylo a je v rozporu s mou vlastní zkušeností. Dost pozitivní hodnocení sem dostal na Česla. Ohledně Shaka žádné překvapení, jeho jméno je ve všeobecné známosti, takže sem si pouze ověřil, co sem sám tušil (dobrý diplomat a taktik, schopný všeho). Na Stopa chodily dost rozpačité komentáře, tušil sem, že bude diplomatickým oříškem, což se pak potvrdilo. Asi nejméně superlativů chodilo na Pivase a Pierra. Ani zde to ale nevypadalo na slabé protihráče. Nebezpečím mohl být kdokoli. Takže bylo jasné, že stejně rozhodne dojem z jednání a pohled na mapu.

Do partie sem vstupoval s tím, že chci vítězství a počítal s tím, že pokud nezvořu začátek (k tomu bylo blízko), bude hodně velká šance alespoň na remízu.

V preferencích jsem si dal na první místo Německo a na druhé Rusko. Za oba tyto státy sem měl připraven v hrubých rysech strategický plán, co bych chtěl hrát. Vyšlo na mě Rusko. Můj plán za Rusko před začátkem partie byla ne moc okatá koalice s Tureckem a válka proti Rakousko-Uhersku jako krok první. Pak zaplést Turecko a Itálii do vleklé války ve středomoří. Druhý krok měl být otevření fronty na severozápadě proti Německu nebo Anglii podle situace. Mnohem větší pozornost jsem ale věnoval ve svých úvahách přípravě války s Německem ve střední fázi hry. Počítal sem s tím, že střetnutí bude nevyhnutelné a já musím prolomit patovku Berlín Mnichov. Již v tu dobu před partií jsem vymyslel plán nečekaného útoku na Německo, který se skládal z fingované války proti oslabené Anglii, kdy budu F STP(nc) a útočím s podporou na Norsko, přičemž v podzimním tahu Norsko uvolňuji a přecházím v celkový útok na Německo společně s Anglií a pozemní ofenzivou z východu. K tomu útoku pak v partii skutečně došlo a to nečekaně brzo, jen sem ho ještě precizoval způsobem, že mi to Norsko zůstalo, ale to už předbíhám. Přesto tahle část byla asi jediná, kterou se z původních plánů povedlo realizovat.

Kapitola 2. Vstupní jednání a rozhánění protiruských sil

Rozlosování dopadlo takto:

Shako	Německo	Stop	Turecko
Gil-Estel(Já)	Rusko	Pivas	Francie
Elnino	Anglie	Česlo	Itálie
Pierre	Rakousko-Uhersko		

Když jsem uviděl rozlosování, nebyl sem moc šťastnej. Hlavně z toho, že mám Shaka v Německu. Tušil sem veliký problém ve střední fázi hry. Věděl sem, že z toho důvodu to chce omezovat vliv Německa. Můj cíl byl dle strategického plánu v prvních letech na jihu. Oslabování Německa tak mělo být dosaženo diplomatickými prostředky spolupráci s Anglií a Francií (ne však koalicí Anglie-Francie ☺). Zároveň sem to musel dělat první rok opatrně, abych dostal od Německa Švédsko. První rok ale bývají všichni velmi opatrní, takže to šlo v klidu a nebál jsem se toho.

První dopis, který dostávám krátce po úvodním mailu našeho GM Nerona, je z Turecka. To беру jako dobrý signál, že se mnou se chce Stop dohodnout, což zapadá do mého strategického plánu. Leč po prvním nadšení upadají naše jednání stále více do slepé uličky. Nedaří se mi z Turecka dostat jednoznačné prohlášení, že chce koalici. Jednání se vlečou asi 4 dny, vyměníme si mnoho mailů a stále nemůžeme najít společnou řeč. Nedaří se mi ani definovat příčinu, proč naše komunikace selhává, natož abychom řešili věčné problémy. Snažím se Stopovi porozumět, ale nejde mi to. Všechny moje diplomatické pokusy, které mají na jiné hráče pozitivní účinek, mají na Stopa účinek přesně opačný a nevím si rady. V tu dobu sem dával značný podíl selhání jednání tomu, že moje diplomacie a Stopův svéráz byly neslučitelné věci. S odstupem času si ale stále více myslím, že Stop měl v tu dobu už jiné plány. Jen dodnes nevím, co hrálo pro Stopa rozhodující roli v tom, že se rozhodl dát přednost jiným možnostem, než bylo spojení Rusko-Turecko.

Pozitivum je, že zatímco vedu marná jednání s Tureckem, daří se mi navázat velmi dobré vztahy s Česlovou Itálií. Po prvních dnech jednání sice ještě nemáme úplně jasno, co chceme hrát, ale už víme, že to budeme hrát společně. Fakt, že se Itálie s Tureckem nedokážou domluvit na Řecku, mi jednání s Itálií značně ulehčuje. Itálie mi dává lehounce najevo svůj protiturecký postoj (Sonduje, zda bych do toho šel.). V tuto chvíli již vím, že Itálie nechce zahájit proti Francii. Vstupní jednání s Itálií přináší samá pozitiva.

Do Rakouska posílám Pierrovi několik krátkých zdravic. Domlouváme se hned v úvodu na bouncu Haliče. Potvrzuji zájem o Rumunsko. Oťukávám úmysly Rakouska. Zdá se mi, že s Itálií po sobě na začátku jít nechtějí. Nadhodím možnost války s Tureckem. V tu dobu je pro mě ale stále prioritou koalice s Turkem. Stále diplomaticky buším na tureckou bránu, která již je zamčená. Já a Pierre oba asi cítíme, že naše jednání v tuto chvíli jsou jen první pokusy a sondáž možného. Jak se říká řeči plynou a voda teče.

Z Německa mi přichází první dopisy od kancléře Shaka. Z prvních jednání se dozvídám německé tahy F Kie-Den, A Ber-Kie. Tyto tahy byly předem očekávatelné. Asi proto se je tak levně dozvídám. Nejspíš je v tom skrytá naděje, že se na oplátku Shako dozví nějaké ruské tahy, které lze první rok mnohem hůře odhadovat. To se ale neděje. Se znalostí pohybu německé flotily tudíž rovnou nadhazuji otázku Švédska. Shako mi dává hodně velkou naději, že Švédsko dostanu, ale definitivního

přiznání Švédska se nedočkám. Je to pochopitelné. Kdyby mi Shako v tuto chvíli Švédsko sliboval, asi bych se spíš bál. Navzájem si potvrzujeme, že Prusko a Slezsko jsou nepřijatelné tahy. Dávám najevo zájem znát předem případný tah do Tyrol nebo Čech. Shako píše, že zkusí v takovém případě dát včas vědět a na oplátku by ho zajímalo příp. zahájení na sever nebo Halič. Na Halič už je v tuto chvíli domluven bounce, ale tuto informaci zatím Německu nedávám. Dále není moc o čem jednat. Já nechci, aby mělo Německo informace z Balkánu, a zároveň nečekám, že z Shaka vyrazím použitelnou informaci o západní diplomacii, takže to ani nezkouším. Vzájemná komunikace tak na delší dobu utichá.

Z Francie mi přichází dopis. Čistá sondáž, co budu hrát. Pivas chce informace a zkouší to tím nejlacinějším způsobem. Ostatní vesměs nabízeli za informaci protihodnotu, ale tady to bylo naprosto bez okolků. Alespoň je to psáno trochu v nadsázce. Odpovídám nekonkrétně. Projevuji zájem o vzájemnou spolupráci proti státům mezi námi (Anglie, Německo). Navrhuji společnou diplomacii a následně i taktickými kroky zlikvidovat oba tyto státy. Pivas souhlasí, že prý je to dobrý nápad, ale nebere mě vůbec vážně.

Konečně jednání s Anglií. Připomínám, že můj strategický plán je oslabovat diplomatickými kroky Německo a držet zde rovnováhu než ve střední fázi hry vrhnu tímto směrem svůj hlavní útok. Toho mělo být dosaženo primárně velmi korektními vztahy s Anglií a Francií nikoli ale koalici Anglie-Francie. Po první celkem neutrální zdravici mi přichází z Anglie od Elnina velmi ostrý konfrontační dopis. Na jednu stranu tam píše, že chce bojovat ve svém trojúhelníku a mě posílá na Balkán, což bych si tak představoval a je to pozitivum. Na druhou stranu mi direktivně zakazuje budování flotil na severu, jinak je válka. Nabízí možnou spoluúčast ve válce proti Německu. To mě zarazí. Nemůže přeci očekávat, že zahájím proti Německu, to by byla hodně špatná pozice. Zároveň, když by chtěl válku proti Německu společně s Ruskem, to by si nechal v zádech Francii? Zároveň vůči mně jedná s takovou suverenitou? S Francií má tedy asi dohodu v kapse. Celkově to na mě dělá spíš dojem, že mě chce dostat do maléru. Dále nabízí demilitarizaci Barentsova moře. To je mi k ničemu, pro mě může mít význam spíš demilitarizace Norského moře (po obsazení Norska Anglií). Nejvíc mi na tom všem vadí asi ten tón a to, že se mnou jedná jak s úplným nováčkem. Přece se známe z Walburgy. Musí mu být jasný, že vím, že budování flotily na severu je pro Anglii nepřijatelný (bez souhlasu). Nemusí mi to tak nevkusně říkat. Píšu mu tedy dopis, kde mu to dávám najevo a očekávám zlepšení. Je to ale ještě horší. Elnino na mě trvale stupňuje tlak. Píše mi, že se proti mně chystá široká koalice, kterou vede Shako. Zatím ale ještě neví, zda se jí bude Anglie účastnit. Chce konvojovat armádu do Norska. Prý to není tah proti Rusku. Potřebuje mít hlavně flotily na moři a ne na pevnině. Armáda v Norsku mi prý může pomoci do Švédska, když bude Shako zlobit. Pokud se budu cítit ohrožen, mohu prý hrát A Mos-Stp. Moje varování, že Anglie bude zranitelná ze strany Francie, nebere. S Francií má prý super vztahy a dokonce slíbenou Belgii. Ještě ho chvíli zkouším odradit od konvoje armády do Norska, ale bez šance.

V tuto chvíli se cítím být vážně ohrožen. Většina z toho, co mi Elnino psal ve svých dopisech jako dobré zprávy pro Rusko (Už ani nevím, co to bylo.), je asi podvod. Co ale vím, že nějaká širší koalice proti Rusku se rýsuje. Už tuším, kde je zakopán pes v neúspěšných pokusech domluvit se s Tureckem. Co ale nevím je, jak moc je do toho všeho namočen Shako. Elninovu prohlášení, že za vším je Shako se mi nechce moc věřit. V jednom ze svých dopisů Anglii sem dal najevo klamavou fobii ze Shaka a myslím, že Elnino se toho chytnul. Mnohem pravděpodobnější se mi jeví, že tu koalici vede Turecko s Anglií. Německo ale o tom musí vědět nebo tušit, protože Elnino by neútočil na Rusko bez

porady s Německem. Jako reálné vidím 2 scénáře nepřátelských koalic. První je, že Shako sice o všem ví, ale nejde do toho aktivně. Tzn. je tu Anglie a Turecko, které již jistě nakoupilo Rakousko prostřednictvím Balkánu. To je zlý. Druhá možnost je západní triple podporovaný Tureckem. To by byla katastrofa. V takovém případě může Německo zahájit útok proti Rusku v prvním roce a dosavadní jednání se Shakem mohly být podvrh.

První, co nyní musím udělat, je definitivně vyrvat Rakousko z diplomatických spárů Turecka. Už definitivně opouštím myšlenku koalice s Tureckem (I tak myslím, že sem se jí držel moc dlouho.) Píšu Česlovi, že aby válka byla úspěšná, musíme především zabránit vzniku koalice Rakousko-Turecko a udělat z toho 3:1 na Turecko. V situaci 2:2 by to byla nouzovka. Shodu nacházíme velmi rychle. Společně kontaktujeme Rakousko. To se přiznává, že ho Stop láká na Rusko. Nechce prý ale válčit s námi dvěma. Turecko mu prý nabízí 2sc z Balkánu. Pokud jej dostane i od nás, nebude váhat. Žádám Česla, aby dal Rakousku Řecko a spokojil se v prvním roce s Tunisem, že ten obchod se nám vyplatí. Rakousko můžeme společně kontrolovat a kdykoli později ho společně sejmut. Česlo souhlasí. (Pro mě je to nejlepší varianta. 2sc pro Rakousko v prvním roce je výhodnější než 2sc pro Itálii. Růst Itálie totiž nemohu tak dobře brzdit.) Trojkoalice proti Turecku je hotová.

Ještě se ptám Pierra, zda má nyní v úmyslu svůj nepřátelský postoj Turecku sdělit nebo to udělat jako překvápko a Turecku tak nedat vůbec žádnou šanci. Odpověď mě potěšila. Rakousko své nepřátelství Turecku sdělit nechce. To má pro mě 2 výhody. Jednak pak bude Stop naštvan více na Pierra než na mě a zároveň sem věděl, že počítá s podporou Rakouska do Řecka a útokem Rakouska na Rumunsko v prvním tahu (To je přání Turecka jak sem si u Pierra ověřil.) Je to logické, Stop ví, že chci hrát bounce Černého moře, tak je Rumunsko pro Rakousko snadná kořist. Fakt, že hraji bounce Černého moře a že Turecko čeká 2sc v prvním roce mi dává jistotu, že ne zahájí do Arménie. Návrh Turecka na demilitarizaci Arménie tedy přijímám bez obavy, že je to bouda.

OK. Jih je tím vyřešen. Šlo to celkem snadno. Nejtvrdší oříšek mě teprve čeká.

Posílen úspěšným jednáním na jihu jdu do dalšího jednání s Anglií. Metodou cukru a biče se jí snažím odradit od protiruského zahájení a naznačuji, že Anglie není v takové pozici, jak se tváří. Elnino si je ale jistý a nelze s ním pohnout. Nakonec vyprodukuji nabídku, ve které se zavážu, že ne zahájím na sever pokud Elnino na podzim nebude konvojet do Norska. Pro mě je to poslední šance na dohodu s Anglií. Elnino mi odpovídá medovým dopisem, ale zavázat se nechce. Na to už nereaguji. Je mi jasné, že pokud budu chtít ještě jednat s Anglií, budu muset něco předvést na mapě.

Takže co teď? Měl bych zahájit na sever, když sem tím vyhrožoval. Tříkoalice proti Turecku mi dává dobré podmínky pro takovou akci. Znamená to ale překopat strategický plán a vrhnout hlavní útok na sever. Jenže nechce se mi do toho, bez alespoň hrubé shody s Německem. Případná válka proti koalici Anglie-Německo je předem bez šance. Je tedy třeba najít vážnou řeč se Shakem. Do totu už zbývá jen 48h.

Do tohohle jednání ale nemohu skočit po hlavě. Chce to maximálně promyslet a velice opatrně nastrčit tak, aby všechny sympatie Německa byly na straně Ruska. Toho nelze docílit jedním dopisem ať je sebelepší. Navíc nemám jistotu, jak moc je v té protiruské koalici Německo namočené. Teď už není čas, ale mohu být sám na sebe naštvaný, že jsem vážný hovor s Německem nezačal dříve. Aby mi šlo Německo na ruku, musím ho přesvědčit, že sem v mizerné situaci zralý na rychlou porážku bez jeho pomoci proti Anglii (tzn. nadále žádné informace z Balkánu). Chci, aby mě Shako maximálně

podcenil. Mou politickou pozici, příp. mě jako hráče. Než přejdu k jádru věci, musím si nejprve z nějaké německé výpovědi ověřit míru angažovanosti v protiruské koalici. V tuto chvíli mám již z mnoha jednání poměrně přehled, co se kde děje, takže si mohu lehce ověřit, zda německá reakce na můj dopis zapadá do celého příběhu nebo ne. Zároveň ale pro případ, že tomu tak nebude, nechci odkrýt v prvním dopise důležité karty. Tuto osmačtyřicetihodinovku jednání s Německem tedy zahajuji dost netradičně. Pouze vypálím dotaz, co ví Německo o protiruské koalici a co mi k ní může říci. Sdělují mu, že s ohledem na případnou odpověď mohu mít pro Německo docela zajímavé informace. Je to hodně nediplomatický způsob, působí hystericky a nemá úroveň. Jenomže vzhledem k celkovému dojmu, kterým chci zapůsobit (tj. jsem na tom hodně zle a situaci nezvládám po všech stránkách.) se to hodí. Odpověď je velmi povzbudivá. Sice sem dostal vynadáno za formu, ale jinak sem z dopisu nepřímou vyčetl informace, které sem si přál. Shako potvrzuje, že zahájení proti Rusku pro něj není prioritou (méně výhodná varianta). O variantě protiruské koalice se prý jednalo. Mluvil o tom s Anglií. Ví, že Turecko se toho taky chytlo, ale chtělo k tomu Rakousko. Ví o bouncu Haliče, očekává bounce Černého moře a nečeká zahájení Turecka do Arménie. To sedí všechno. Dává najevo zájem o informace.

Dělám si z toho vlastní závěr takový, že je sice dost možné, že tu variantu koalice proti Rusku nadhodilo Německo, ale aktivně se v ní nechce angažovat. Dost mě překvapilo, kolik informací sem takto levně dostal. Ačkoli pro mě to nejsou novinky, je to milé zjištění. Možná je to dáno tím, že Německo se samo necítí v příliš silné pozici a jakékoli užitečné info od Ruska nyní dost potřebuje. Suverenita Anglie by tomu odpovídala. Ještě mě sice chvíli tíží myšlenka na západní triple, ale už není čas to řešit (ani jak řešit). Píšu do Německa delší vážný dopis, ve kterém hodnotím celkovou situaci po všech jednáních, která jsem vedl. Svůj dialog s Elinem nemusím ani moc „zkrášlovat“. Ten je již sám o sobě dobrou diplomatickou zbraní. Na jihu mlčím. Píšu o ohrožení ze strany koalice Turecko-Rakousko a potvrzuji dohodu o bouncu Haliče. Dávám jasně najevo, že sám neubráním Petrohrad a Anglie se stane nejsilnějším hráčem na malém severním hřišti a s dobrými vztahy s Francií (dohoda o Belgii atd.).

Odpovědí na můj dopis je předlouhý dopis Německa. S něčím takovým sem se ještě za svou krátkou diplomatickou kariéru dosud nesetkal. V tom dopise toho je spousta. Reakce na můj dopis a zhodnocení mé situace. Je v tom teorie hry, jak by se co mělo a nemělo a kdy by se mělo. Jaké jsou možnosti moje a Německa. Co bude muset Německo, když udělám to a to atd. Shako sice nedává najevo znepokojení, ale třeba je to přetvářka.

Naprosto klíčová je tam ale pasáž, kdy Shako dává najevo znechucení nad tím, co si dovoluje Anglie. Vydírat Rusko a Německo brát jako klacek. Dáme Anglii „přes držku“ a natvrdo. Něco pro to ale musí Rusko udělat a něco obětovat. Německo za mě prý nebude tahat horký brambory z ohně, abych se jen vezl. Společně můžeme Anglii zatopit a to i bez pomoci Francie. Shako přikládá „záchranný“ plán pro Rusko jako součást společného postupu. Podle něho je třeba, abych zahájil A Mos-Stp a vedl útok na Skandinávii. Švédsko mám prý pak jisté a později možná i Norsko. Případné ztráty na jihu mohu kompenzovat těmito zisky. Doporučuje mi hrát A War-Ukr. Nabízí přímluvu u Rakouska, aby se bounce Haliče nekonal. (Rakousko mě již v tu dobu samo žádá o zrušení bouncu, takže mu jen píšu, že ho zrušíme. Snažím se to nastrčit tak, že Rakousko to přijme až na přímluvu Německa.)

Německu odpovídám velice radostně a s vděčností vše přijímám. Shako pak ještě píše, že se chystá předložit Francii plán na dělení Anglie (Liv, Lon pro Francii, Edi, Bel pro Německo, pro Rusko Norsko). Možná jsme si padli do náručí až moc, o to budou větší výčitky, až to proti Německu budu chtít otočit.

Občas na mě ještě jdou myšlenky na západní triple, a že vše je podvrh, tak sem tam vystřelím nějakou zprávu, která by mi měla přinést varování, ale jde skutečně spíš o záchvaty paranoie než o skutečnou hrozbu.

To je ze vstupních jednání asi vše (důležité). První TOT už klepe na dveře a já se cítím v opravdu silné pozici. Jsem teď důležitým hráčem v severním i jižním kotli. Mám šanci na zisky na obou stranách. Hlavně mám ale nejlepší přístup k informacím na celé mapě. Vše mám teď z první ruky. Takovou výhodu nikdo jiný nemá. Skoro se leknu, když takto uvažuji, ale vyhodnocení, které následuje, mi potvrzuje, že mám vše pod kontrolou. Rusko je opravdu velmi silný stát. Ještě to v tomto rozboru řeknu asi mnohokrát.

Kapitola 3. Na dvou frontách - jaro 1901

Krátce po vyhodnocení mi přichází zpráva z Anglie. Elnino úplně otáčí. Již se nechce vylodit do Norska. Za nic si nepřeje válku s Ruskem a chce dohodu. To je skvělá zpráva. Je jasný, že minulý tah byl pro něj nemilým překvapením. Ačkoli sem vyhrožoval severním zahájením, asi nečekal, že to opravu udělám. Z jeho dopisu sem věděl, že ho překvapil i nějaký tah Francie nebo Německa. Osobně si myslím, že jde o přesun německé armády do Porýní. Asi spíš čekal bounce Burgundska. Shako mi dříve psal něco ve smyslu, že Belgii neřeší a stejnou informaci měla jistě i Anglie. Nyní je Německo ve hře o Belgii a Anglie si již nemůže být jistá, že jí dostane. Elnino již správně tuší, že se dostává pod tlak. Nicméně je to jen začátek a předzvěst toho, co má přijít. Stále sem naštvaný, jak to na mě Anglie hrála a teď sem připraven jí to pořádně osladit. Na dopis nereaguji hned. Nejprve si chci ještě vylepšit pozici po jednání, abych nedal Anglii šanci. Je třeba jí úplně diplomaticky izolovat.

Pohled na mapu po jarním vyhodnocení mi nepřináší žádné překvapení. Vše odpovídá jednáním, která jsem vedl. Jediné, co mě zaráží, je italské zahájení do Piedmontu. To se mi vůbec nelíbí. Nepřeji si válku mezi Itálií a Francií. Itálii potřebuji v jižním kotli a Francii v severním. Místo odpovědi Anglii tedy hned píšu dopisy do Itálie a Francie, kde varuji před nesmyslností vzájemné války v této fázi a že je třeba to vyřešit mírově. Oba mi soukromě odpovídají, že chtějí dát přednost dohodě. Posílám návrh Česlovi, ať se domluví na bouncu Marseille s tím, že Pivas se zaváže, že tam neudělá flotilu, ale docílí tím dva buildy a bude mít jistotu, že své domovské sc udrží. Na konci týdne se pak ptám Pivase, jak to vypadá s dohodou a on, že prý se domluvili, ale šibalsky dodává, abych nebyl překvapen. Z toho usuzuji, že Česlo tu nabídku bouncu skutečně předložil.

Do Německa, které je momentálně jediným spojencem na severní frontě posílám, optimistický dopis. Informuji, že sebejistota Anglie je pryč a chtěla by nejraději dohodu. Zároveň potvrzuji zájem pokračovat v útoku na Skandinávii. Nadhazuji, že italské zahájení je zajímavé a že pokud bude Francie válčit ve středomoří, můžeme si rozebnat Anglii sami. Na to Shako reaguje, že ať s dalšími zisky krom Norska nepočítám a dává najevo, že mi asi pomohl až moc. Nějakou takovou

odpověď jsem čekal, ale překvapila mě její razance. Trochu se ohradím a upozorním, že plním vše, co bylo domluveno. Shako ubere na plynu a dál se jede podle plánu.

Ted' je čas si rozebrat celkovou situaci na obou frontách. Začneme tou severní. Shako chce v tuto chvíli co nejrychlejší porážku Anglie a chce proto přibrat do koalice Francii. Je to logický. Válka proti koalici Anglie-Francie se mu nevyplatí a chce si to pojistit. Mně by se na jednu stranu vyplatilo, kdyby Francie Německo brzdila v rozletu, ale nejsou moc podmínky to tak diplomaticky zahrát. Momentálně sem jediný, kdo se vymezil na mapě proti Anglii. Tuhle linii oficiální politiky nyní musím všude razit. Lepší pro mě bude Anglii diplomaticky úplně odříznout a pak jí nabídnout dohodu za pro Rusko výhodných podmínek. Rozjíždím tedy společně se Shakem diplomatickou kampaň proti Anglii, která má za cíl přibrat Francii do koalice. Jednak se snažím v jednáních s Francií pošpinit Anglii a jednak neustále bombarduji Shaka, že chci, aby se Německo co nejrychleji projevilo proti Anglii, že sám tedy válku nepovedu. Ať prostě něco udělá. Po několika dnech Shako píše dopis Rusku i Francii s návrhem koalice proti Anglii. Francie se přidává proti Anglii, což jsme měli od Francie se Shakem oba potvrzené dříve i soukromě. Sjednocení té koalice byla hlavně Shakova zásluha, ale i já v tom měl svůj podíl.

Nyní se podívejme na jih. Zde setrvává pevná tříkoalice proti Turecku, o které ještě Evropa neví. Jakmile sem před totem napsal Pierrovi, že posílám Ámose na Petra (A Mos-Stp) a dodržel to, naše vztahy to velmi pozvedlo. I nyní mi chodí z Rakouska a Itálie přátelské dopisy, ve kterých mi přejí úspěch v severním tažení. Dokonce i Turecku musí být pochuti, že sem šel na sever. Když to tak vezmu, jediný komu asi vadí moje severní otevření, je Anglie. Itálie mi píše, že hraje podle dohody lepanto. Rakousko pokračuje ve své přetvářce před Tureckem, což tuším, že se mu později může stát osudným. V jednáních s Tureckem se navzájem tváříme, že po sobě nejdeme, ale je nám to oběma jasný. Chvilí ještě koketuji s myšlenkou, že bych na Turecko zadupal a odkryl mu oči a tu koalici bychom přeci jen udělali. Jenže nevím, co bych mohl od Turecka chtít. Na jihu mám teď vše, co potřebuji. Každopádně bych asi musel vydírat. To by Stop bral jako neopodstatněnou drzost. Zde mi silová politika nepomůže. Učím se, poznávat Stopa. Kdyby tak věděl, co vím já..... Na tu vzájemnou hru přetvářky přistupuji, a jdu dokonce tak daleko, že žádám Stopa o podporu své armády do Rumunska. Nečekám, že mi jí dá, ale nebudu za zrádce, to bude druhá strana. Zároveň si řeknu o podporu Rakousku. Dostávám jí slíbenou z obou stran. Na jihu se to zdá být v pohodě.

Moje pozornost je znovu na severu. Jakmile je mi jasný, že Francie jde taky proti Anglii (ještě před sjednocujícím mailem od Shaka), říkám si, že nastal dobrý čas odpovědět Elninovi na jeho mail těsně po totu. Anglie správně tuší, že je nyní pod tlakem. Ted' přichází moje chvíle. Ted' mohu Elninovi osolit jeho předcházející vyděračskou zastrašující politiku. Hned zkraje ve svém dopise Anglii vyčíním. Píšu, že to byla pěkná blbost zahodit mou seriózní nabídku a nechat se unášet iluzí síly protiruské koalice. Ta moje nabídka k dohodě samozřejmě platila před totem. Ted' je vše nenávratně ztraceno. Musel sem překopat svůj strategický plán a uzavřít několik dohod proti Anglii. Některé, aby ve válce pomáhaly, jiné, aby mi jí umožnily. Jsem nyní ve vleku těch dohod. Ted' na mě jako houkne kdosi z Londýna, že je vše jinak a myslí si, že tomu tak bude? Samozřejmě, že nebude. Dávám jasně najevo, že Anglie je mnohem blíže k úplné porážce, než tuší, jakože už tak asi tuší dost. Dávám najevo jistý prostor k dohodě. Jelikož znám i Elninovu vstřícnou tvář z předcházející partie a vím, že umí zahrát fér a spolehlivě když chce, jsem připraven dát mu šanci. Kdybych neměl tuto zkušenost, šanci by ode mě nedostal (to je pravda). Předem varuji, že cena, kterou bude muset Anglie zaplatit za případnou

dohodu, bude velická. Tohle už není počáteční stav. Teď už nejsme ve výchozí pozici. Teď určí podmínky Rusko. Anglie je může maximálně odmítnout. Čekám na odpověď. ☺

V odpovědi jsou věci, které jsem si přál. Anglie se trochu liknavě a diplomaticky dozývá k tomu, že úmysl jít proti Rusku tam byl. Pouze to nebylo řečeno naplno. Dále se omlouvá za způsob jednání, který se mnou vedla. Forma souvisela se špatným úmyslem. Chce slyšet mou nabídku.

Tím beru věc za vyventilovanou a mohu přistoupit k seriózní nabídce. Tentokrát už odkrývám Elninovi všechny informace. Píšu o tříkoalici proti Anglii. Odhaluji plán tříkoalice ve kterém se počítá s bouncem Belgie i Norska a následné rychlé likvidaci Anglie bez buildu. Píšu i domluvené rozdělení sc. Moje nabídka je, že nechám v tomto tahu Anglii za Norsko budovat, ale v tom dalším mi ho Anglie přenechá a zahájíme okamžitý útok na Německo. Norsko si ale vezmu v každém případě, ať už jako člen koalice proti Anglii nebo jako cenu za pomoc Anglii. Navrhuji rozdělení německých sc Holandsko a Kiel nebo Dánsko pro Anglii, Berlín a Kiel nebo Dánsko pro Rusko. Mnichov příp. Belgie je vábnička pro dalšího do aliance. Elnino souhlasí. Je to hodně předčasné a riskantní, jistě, ale Elnina považuji za jednoho z mála hráčů, který to nemusí pokazit a se kterým jsem ochoten takový riskantní podnik vést. Přípravy útoku na Německo běží na plné obrátky.

V dalších dopisech si ještě u Elnina ověřuji situaci před jarním tažením. Dozvídám se, že Německo mělo být skutečně spojenec proti Rusku a Turecko třetí do party. O Rakousku nic nevěděl, ale to zas věděl dobře já. Každopádně usuzuji, že vztahy Anglie a Německa musí být nyní na ostří nože.

Uvědomuji si, že bych měl ještě vysvětlit, co mě žene do přípravy tak riskantní války proti Německu v tak brzké fázi. Určitě je to obava z útoku Německa ve střední fázi hry při jeho nekontrolovaném růstu. Navíc priority se otočily. Tím, že jsem zahájil na sever, je nyní cílem zlikvidovat jeden ze států Německo Anglie a pak se teprve obrátit na jih. Je jasné, že válka na straně protianglické koalice mi už další zisky nepřinese. To mi dal Shako jasně najevo. Je tu sice i varianta vyčkat a pak zkusit společně s Francií sejmout Německo, ale nechce se mi svádět diplomatický souboj o přízeň Pivase se Shakem. S Francií jsem zatím krom vzájemných gratulací v jednáních nikam nepokročil. Nedaří se mi z ní dostat nic konkrétního. Vše se dozvídám oklikou. Obráceně to tedy funguje stejně. Rozdíl je v tom, že já se alespoň snažím nějakého sjednocení politických plánů, jenže z druhé strany takovou snahu necítím, spíš naopak. Nemám páky, kterými bych donutil Francii ke spolupráci. Myslím, že jsem udělal dobře, že sem na tuhle kartu nevsadil. Pozdější vývoj mi dá za pravdu.

Již delší dobu vím, že budu potřebovat pro útok na Německo ještě třetího. Ten třetí chci, aby bylo Rakousko. Potřebuji, aby to bylo Rakousko. V tuto dobu již zaplétám Pierra do protiněmeckých nálad a udržuji nadstandardní vztahy. V tuto chvíli je pro mě Rakousko důležitější partner než Itálie.

Kapitola 4. Přípravy útoku na Německo - podzim 1901

Vyhodnocení podzimu nepřineslo žádné překvapení. Pouze Pivas se dostal do Marseille a má jen jeden build. Česlo asi nedodržel bounce. Ptám se hned, co to znamená. Pivas je naštvaný, ale válka nebude. To dopadlo nejlépe, jak mohlo. Pomalý růst Francie se hodí, protože ten nemohu brzdit. V Belgii bounce dle předpokladů. Stop místo podpory zkoušel sám přesun do Rumunska. Podporu sem ale dostal od Pierra já. Buduji flotilu na severu a armádu ve Varšavě. Německo buduje k mému překvapení 2 flotily, jak deklarovalo.

První jednání probíhá s Tureckem. Stop zuří. Vůbec nebere můj argument, že mě zradil. Naopak vynadá on mě, že sem se z něj snažil dělat blbce a neřekl mu, že postupuji do Černého moře. Ačkoli sem to považoval za jasný a k tomu bounce taky došlo, Stop to prostě tak bral a naštvaný byl dost. Ani se nesnažím domýšlet, co si v tu dobu musel vyslechnout Pierre. V tuhle dobu již asi celá Evropa tuší, že jdeme ve třech proti Turecku, ačkoli se Itálie dosud neprojevila.

Na jihu jde vše podle plánu. Jen jedna věc mě nenechá spát. Jsou to 4 rakouské armády, které nemají co na práci. Zároveň Pierre klepe na Bulharsko. Je nejvyšší čas oslabit Rakousko. Hned kontaktuji Česla, že už žádné sc pro Rakousko a ať si v koalici o nějaké řekne, třeba hned Bulharsko. Česlo ale přichází s vlastním plánem. Nelíbí se mu nově budovaná turecká flotila ve Smyrně. Už se mu nechce hrát lepanto. Navrhuje vyměnit koalici s Rakouskem proti Turecku za koalici s Tureckem proti Rakousku. To je z pohledu Itálie super věc a dobrá iniciativa. Pro Itálii by to mělo blahodárné účinky. Nikoli ale pro Rusko. Itálie se ještě proti Turecku aktivně neprojevila, takže z toho může těžit. Já ale vím, že samotná Itálie do koalice s prohrávajícím Tureckem nepůjde. Sc Rakousko s podporou Ruska je dostatečná síla, aby si to Česlo rozmyslel. Jelikož se Stopem nejsem schopen najít řeč a Rakousko potřebuji proti Německu, dávám této variantě stop resp. stop Stop a píšu do Itálie, že zůstávám na straně Rakouska a spojení neměním. Česlo pokračuje tím, že si řekne o Řecko a Bulharsko případně Rakousku. To je rozumný a dávám tomu politickou podporu. Pierre souhlasí. Když se tato krátká krize tříkoalice vyřešila, pokračuji v lákání Rakouska k útoku na Německo. Společně s mojí armádou ve Varšavě to máme v jednom tahu 3 armády na hranicích a Mnichov je volný. Německo budovalo 2 flotily. Musím Pierrovi říci, že mám smlouvenou podporu ještě od jednoho státu na západě. Nejsem ale konkrétní. Nechci, aby se k Německu dostaly informace, že se něco děje. Varuji Pierra, že jestli po tom bude pátrat, dostane se informace, kam nemá a celý útok je v háji. To chápe dobře. Rakousko s útokem souhlasí. Tím je problém zahálejících rakouských armád vyřešen.

Anglii také nepíšu, že do toho Rakousko jde. Anglii to může být jedno. Všechny rizika toho útoku nese Rusko. Anglie si dělá svou vlastní politiku a případná sebevražda Ruska jí nemusí trápit. Elnino se snaží hlavně vyhrabat ze dna.

Tím jsem se plynule přenesl myšlenkami na sever. Navenek se stále tvářím, že jedeme v koalici proti Anglii. Vypracovávám plán útoku na Anglii a Shako s Pivasem s ním souhlasí. Dávám Elninovi důležitou informaci (pravdivou), že kanál obsadí silou jedna. Zároveň ho tím nutím, že Skagerak musí obsadit silou dva. Na této podmínce trvám. Elnino souhlasí.

V mém plánu je vést útok na Německo první tah společně s Anglií a Rakouskem. K Francii by se neměly dostat žádné informace. Bojím se, že Francie může Německu pomoci, pokud se o útoku dozví včas. Plán je nechat zahájit v tomto tahu Francii stejně jako Německo válku proti Anglii dle navrženého plánu. Po vyhodnocení si pak může Francie rozmyslet, zda bude sama pokračovat ve

válce proti Anglii (za tiché podpory Ruska než přejde v otevřenou) nebo se připojí ke koalici a urve třeba Belgii. Zachránit již ale Německo nestihne, když nebude stát v Burgundsku. No plán to byl hezký. Jenže Elnino nelení a jede si svou politiku pro blaho Anglie. Je to dobrý hráč, takže hned využívá situace. Bez mého vědomí hned po totu kontaktuje Pivase a vynadá mu za ten bounce Belgie. Píše mu taky, že s tím počítal a že ví o koalici proti Anglii. Ta zpráva se mi obratem vrátí z Francie. Vynášení informací házím na Shaka a vynadám Elninovi. Ten se omlouvá, ale dodává, že se snažil to nastrčit na Německo. Pivas zatím jasno nemá. Ted' už ale nelze jinak. Přidávám se k diplomatické kampani proti Německu. Po třech dnech je Francii jasný, že Německo zradilo naší koalici. Snad k Německu nic neprosáklo.

Ještě si trochu nevkusně u Shaka ověřím, zda nejde do Baltského moře nebo tam nebude chtít hrát bounce. Vše je ok. Je mi jasný, že nejvíc bych při nezdařilém útoku ztratil Já. Snad jsem si to ohlídal. Jsem nervózní, ale v Elnina a Pierra mám důvěru. Moment překvapení by měl vyjít. Z Rakouska má Německo hlášený bounce Haliče. Od Ruska se čeká útok silou 3 na Norsko. Od Anglie se čeká, že se bude bránit a od Francie je hlášený společný potup na sever. Útok na Německo již nestojí nic v cestě.

Přijde mi to až zarážející, co všechno se dá zahrát s Ruskem. Možnosti tohoto státu jsou snad neomezené. Zatímco některé státy se ještě na mapě ani proti nikomu nevymezili, s Ruskem jsem od začátku ve válce s Tureckem, zabral jsem Skandinávii a už hraji stab na Německo na jaře 1902. Ta dynamika je neuvěřitelná. Říkám si, jen abych to nepřepálil.

Kapitola 5. Spadla klec - jaro 1902

Nedočkavě se dívám na vyhodnocení. Útok na Německo proběhl podle plánu. Nikdo to nezazdil, nikdo nemluvil. Překvapením je pouze přesun francouzské armády do Burgundsku a to dokonce s podporou. Navzdory tomu, že Pivas mi hlásil před totem zahrání neutrálního tahu. Tohle je jasný výsledek politiky Elnina vůči Francii. Nu což, doufejme, že to přeci jen situaci neuškodí. Německo je v obklíčení. Tyrolsko a Čechy zabralo Rakousko. Rusko zabralo Baltské moře a Slezsko, ovládá Švédsko. Anglie má Skagerak a Severní moře. Francie je v Burgundsku. Pokud se v koalici domluvíme, Německo za rok a půl končí.

První zpráva po totu mi tentokrát přichází z Německa. Dopis od Shaka je sice ve vší slušnosti, ale se silným emotivním podbarvením. Ve zkratce bych to přeložil, že jsem zrádce, nevďěčník a hlupák, že sem do toho šel a jen nahrál Anglii a nic z toho mít nebudu. Výčitky trochu mám. Hlavně kvůli dotazu na Baltské moře a proto, že sem věděl, že mi Shako hodně věřil. Snažím se trochu vysvětlit, proč jsem do toho šel. Zmiňuji se o té obavě ze síly Německa ve střední části hry a nutnosti jeho oslabení. Zničení Německa pro mě není prioritou. Detaily si nechávám samozřejmě pro sebe. Pak se Shako na delší dobu odmlčí a ozývá se až v příštím půlroce zase hned po totu. (K tomu se dostanu později.) Asi hledá jiná východiska, jak z toho ven než přes Rusko a já se nedivím, s tím počítám.

Hromadný útok na Německo, který proběhl nyní v jarním tahu, může být velmi důležitým mezníkem pro politické směřování řady zemí. Je na čase zmapovat své priority. Do útoku na Německo jsem vložil hodně kapitálu. Ted' odtud nemohu odejít s prázdnou, to by byla drahá sranda. Německo

ted' nenechám na pokoji, dokud z toho něco nevytrískám a nedojde k jeho oslabení. Je pravda, že zničení není prioritou, ale pokud tuto fázi nepřežije, tak nevadí. Jakékoli jednání s Německem je tedy naprosto bezpředmětné. Ted' musím držet linii proti Německu, udržovat koalici. Je navíc příležitost vyřadit spolu s Německem i Anglii, jenomže k tomu potřebuji dohodu s Francií a spolehlivou Francii. Mým cílem je konečně zmapovat zájmy Francie, což se mi dosud nedařilo, a spojit je s těmi svými.

Můj první dopis tedy míří k nečekanému účastníku útoku na Německo, Francii. První chci zjistit, jak to Pivas vidí s Německem. Pro Francii jsou v tuto chvíli jen 3 reálné možnosti. Jsou to připojení se ke koalici proti Německu, dát se na stranu Německa, jít proti Itálii. Válku s Anglií už nevidím z pohledu Francie v této fázi jako reálnou, tak o tom ani nemluví. Doporučuji dát se na stranu koalice proti Německu a nabízet jako zisk Belgie. Je to sice více věcí dohody s Anglií, ale v rámci koalice nebude žádný problém domluvit Belgii pro Francii. (S Anglií to už mám dokonce předjednáno.) Upozorňuji na marnost při případné snaze pomáhat Německu a nulové šanci na růst v takovém případě. Pivas odpovídá, že Německu rozhodně pomáhat nebude. V další fázi znovu předkládám návrh na postupnou likvidaci Německa i Anglie. Tentokrát mě již musí brát vážně, protože jsou k tomu podmínky. Plán je nejprve buď zcela, nebo téměř zcela pokosit Německo a zároveň společnou diplomacií zajistit pomalý růst Anglie, načež zahájit válku proti ní. Přikládám návrh rozdělení všech sc Německa a Anglie. V mých výpočtech to vychází v takovém případě na 9sc pro Francii a 11 nebo 12 pro Rusko (díky dřívějším ziskům a ziskům z druhé fronty). Následovat má demilitarizace a válka Francie-Itálie, Rusko-Rakousko. Upozorňuji, že pokud tento dopis zůstane bez jednoznačné odezvy, jako tomu bylo vždy, může to vážně poškodit naše vztahy.

Další důležité jednání vedu s Anglií. Moc dobře vím, že Německo stojí a padá na dohodě Ruska a Anglie. Ta dohoda je již sice předjednaná (každý 2sc z Německa), ale teď je třeba ji precizovat. Uzavření této smlouvy věnuji mimořádnou pozornost. Zároveň ale musím jednat velmi tvrdě, protože pokud se Francie rozhodne pro středomoří, mohu v tom později proti Anglii zůstat sám. V horším případě může ještě Německo nakoupit hned teď Anglii prostřednictvím Norska příp. i v tomto tahu dávat Anglii podporu do Belgie. Nabízím tedy Anglii hned podporu do Dánska, což je jisté sc a nemůže tak dojít k removu za Norsko. Můj útok na Berlín by se konal až další rok. Vypadá to, že si s Anglií rozumíme. Pak se ale dozvím, že se Elninovi podařilo vyjednat na Francii Belgii. Zkouším to Pivasovi rozmluvit, ale je to marný. Prý je to předání jen dočasné. Tak ten byl nejlepší. ☺ Je mi jasné, že plán na společnou likvidaci Německa a Anglie je pryč a zase se to dovídám oklikou. To trochu mění situaci. Anglie z té kaše vybrusila velice dobře a stále více vystrkuje růžky. Nakonec na tom snad ještě vydělá nejvíc, jak mi říkal Shako. To se nesmí stát. Ted' potřebuji dohodu s Anglií ještě více a zároveň ještě více potřebuji, aby nesílila. Je to paradox. Snažím se Elnina přesvědčit, že ten build hned nyní nepotřebuje a mohl bych útočit na Berlín. To vede ke střídavým výlevům paranoie na obou stranách a několika nic neřešícím dopisům. Už je mi jasné, že nedokážu protlačit smlouvu, která by mi později umožnila vést válku proti Anglii. Nakonec tedy ustoupím, nechávám Anglii build a uzavíráme smlouvu, která mi sice nedává šanci zahájit válku proti Anglii, ale měla by mi dát jakés takés jistoty, že nesejme Anglie mě. Ta smlouva se skládá ze strategických záměrů postupného obsazování německých sc v horizontu 1,5 roku dle jasně daných priorit vzájemného posilování. Pro Německo je to samozřejmě zcela likvidační. Následovat má válka Rusko-Rakousko a Anglie-Francie.

Tím, že Francie takhle zadarmo dala Anglii Belgii, se sice objevil problém se silnou Anglií, ale mělo to i efekt pozitivní. Jelikož má Elnino jistou Belgii, nemůže již Shako prostřednictvím Belgie nakoupit Anglii. Jedno sc za Norsko, nemůže dvěma sc z Německa konkurovat. K tomu máme ještě

takovou pracně vypocenou smlouvu a vědomí, že jsem vytáhl Anglii z bryndy. Ne, v tomto tahu jsem si postojem Anglie naprosto jistý. I Pierre mi potvrzuje svůj úmysl válčit s Německem. Koalice zatím drží.

To, že jde Pivas Anglii takhle na ruku, mě hodně naštvalo. Zahodil skvělý strategický plán. Reakce na můj dopis byla velmi chladná a nepřiměřeně nic neříkající vzhledem k obsahu mého dopisu. Tváří se, že po porážce Německa, která by měla být velmi rychlá, půjde na Itálii. To je další nahrávka Anglii, ale alespoň předpoklad, že bude mít Elnino lepší cíl než Rusko. Když se toto dovídám, píšu hned varování spojenecké Itálii, že Francie má tyto úmysly a ať si to diplomaticky pořeší. To varování přichází ještě o půl roku dříve, než Pivas skutečně požádá Rakousko o společnou válku proti Itálii.

S Německem nejednám, ale ty informace z těch jednání mám. Víím, že Anglie tu nabídku Belgie a Norska dostala. Rakousku Shako nemá co nabídnou, takže nabízí beztréstnost, když se stáhne. Z Francie nevím nic. V této válce to není země ruským diplomatům zaslíbená.

Podívejme se teď na jih. Dle dohody jsem pomohl rakouské flotile do Bulharska. Hrál jsem přesun do Arménie. Nyní mám možnost dát si bounce Sevastopole a budovat tu druhou flotilu nebo zkusit útočit na Ankaru. Přišlo mi to flexibilnější než dále hrát bounce Černého moře. Stop je díky tomu v Černém moři a dokonce i v Egejském se svou novou flotilou. Itálie se dostala do východního středomoří. Turecko má teď stále možnost pokrýt si Smyrnu i Ankaru. Děje se ale něco neočekávaného. Stop mi po tom vzájemném válčení a osočování píše dopis, ve kterém mi naznačuje, že je ochoten mi jít na ruku. Jeho plán je teď sejmut Rakousko a obsadit zpět Bulharsko. Obětuje tím Smyrnu Itálii a Rusku Ankaru. Jsem zaskočen. Nejprve si říkám, že je to nějaký podraz, ale z dalších jednání se Stopem si říkám, že by nemusel být. Turecko mi nabízí, že mě nebude stát v cestě k vítězství, když ho nechám přežít a dožije se své pomsty. Tu nabídku přijímám s tím, že vážně to budu brát až po tomto tahu. Nemám 100% jistotu, ale tu Ankaru chci každopádně zkusit. Sevastopol si pokryju z Rumunska. Jestli Rakousko ztratí Bulharsko, nebudu mu díky tomu moci pomoc hned zpět a to se hodí. Rakousko je totiž můj další cíl. Již cítím, že rozpad jižní tříkoalice se blíží a mít na své straně zbytek Turecka a přitom Francii s Itálií ve válce je vcelku dobrý stav. Jinak na jihu nic zajímavého. Itálie se bude konvojovat do Řecka a dostane teď i Smyrnu, takže bude mít 2 buildy. Asi je bude potřebovat. Počkám si, co zahraje Turecko a podle toho se pak zařídím.

Kapitola 6. Velké změny - podzim 1902

Tuto kapitolu jsem nazval velké změny, protože celý tento půlrok se nesl v duchu velkých změn v politice Ruska. Bylo to dáno především rozpadající se jižní trojkoalicí a podivnou politikou Francie. Teď už přímo k věci.

Na jihu proběhlo vše, jak Stop říkal. Mám Ankaru a tím dva buildy. Rakousko ztrácí Bulharsko a svou jedinou flotilu. Itálie je ve Smyrně. Buduji armády v Moskvě a Varšavě.

Na severu překvápko. Útok nepřinesl očekávaný efekt. Německo ztratilo pouze Dánsko. Kdepak je asi zakopán pes? Ano! Čtenář již jistě tuší. Je to dílo Francie. Důvod, proč jsem nechtěl dávat Francii o útoku na Německo vědět, se projevil. Pivas nejenže se nechce podílet na porážce států mezi námi, on jim dokonce pomáhá. Já na oba tyto státy vyvíjím systematický tlak a on jim v minulém tahu oběma pomohl a to ještě způsobem, že mě podrazil. Žije si ve svém klidném království skovaný za tyto dva státy, vědom si své beztrestnosti v místě, kam ruská ruka nedosáhne. Jeho jednání mě vytáčí k nepřítelosti. Zašlapal bych Francii do země! Ze všeho nejvíc mě mrzí, že nemám Francii vedle sebe. Z jejích vinic bych si udělal tankodrom. Vztahy Rusko-Francie klesají na bod mrazu. Není vůbec o čem jednat. Ani není důvod. Veškerá diplomacie Francie směřuje proti Rusku. Vše, co mi píše, jsou lži a nic už neberu od Pivase vážně. Jestli budu mít někdy možnost Francii sejmut, tak to s radostí udělám.

Vzhledem k neúspěchu mé i rakouské části ofenzívy, navrhuji Anglii útok na Kiel místo plánovaného útoku na Berlín. Dle dohody má být Kiel anglický a Dánsko ruské. Chci to tak zahrát již v tomto tahu. Elnino se tomu vyhýbá a chce prosadit likvidaci flotily v Helgolandu. To se mi vůbec nelíbí, protože to jde mimo domluvený plán. Jsem z toho velmi nervózní.

Po totu mi přichází ten již zmiňovaný dopis od Shaka. Cítí se být minulým tahem dostatečně posílen na jednání s Ruskem. Začíná opět reakcí na můj starší dopis. Opakuje, že útok na Německo byl zoufalý nepromyšlený čin a zrada našich skvělých vztahů pro nic. Vysvětluje mi, že provést zradu způsobem, jak sem to udělal já, je chyba. Provést útok s Ruskem na Německo nebo obráceně je třeba dělat důsledněji a s mnohem větší silou, když už se k tomu člověk odhodlá, protože tyto státy nemají úplně ideální pozice na sebe útočit. Když prý nemohu zaútočit na Německo, abych ho zabral, výsledek je spíš, že ho zabere někdo jiný. Teď ukázal s Německem, že není na odpis. Pokud prý chci zkoušet dál válčit, bude i nadále rozkládat naší koalici. Nakonec dodává, že je ochoten se mnou jednat a vyslechnout si nějaký můj návrh, ale nesmím přestřelit. Jo a taky se mi tam přiznává, že ještě nějakou dobu po útoku na Německo si myslel, že ten útok organizuje Anglie. Až později se od Elnina dozvěděl, že je to moje vlastní iniciativa. Prý mě asi trochu podcenil. (Jestli je to pravda, tak mě to těší, protože s tím jsem do těch jednání šel.)

Nechci se s Shakem moc pouštět do diskuze o tom, co sem udělal nebo neudělal špatně. Abych se obhájil, musel bych mu toho hodně říci a to v tuto chvíli nemohu. Je zkušenější než já. Přesto ačkoli v obecné rovině má asi pravdu, musím si stát za svými rozhodnutími. Dokud se sám nepřesvědčím, že byla chybná.

Je mi jasný, že Shako svou pozici v tom dopise dělá silnější než je. Potěšující ale je, že tam dává prostor k dohodě a je ochoten si vyslechnout nabídku. Toho lze využít. Vážně nad tím uvažuji. Jsem totiž trochu paranoidní z Anglie. Té už v Německu visí jen jedno sc. Dozvídám se, že Shako

věděl, že útočíme na Dánsko, takže se mohl efektivně bránit proti mně a Rakousku a přijít jen o jedno sc. K tomu ty plány s likvidací flotily v Helgolandu. To na důvěře moc nepřidá. K tomu přičtu svoje velmi špatné vztahy s Francií a naopak dobré vztahy Francie-Anglie. Mám sice velkou důvěru v Elnina, že dodrží naší dohodu a i v Pierra. Jenomže pokušení může být silný. V takovéto politické situaci si může Anglie dovolit krátkodobé spojení s Německem proti Rusku a vypráskat mě ze Skandinávie, zatímco Francie půjde na Itálii. Pak si může Elnino vybrat, zda s Francií sezobne Německo nebo obráceně. Nechce se mi vše vsadit na jednu kartu, kterou je spojenecká smlouva s Anglií. Rozhoduji se pro předložení smlouvy Německu, která by mohla konkurovat případné anglické. Přemýšlím nad tím, co bych mohl chtít od Německa za dohodu. Napadá mě Berlín. Nic víc dostat nemůžu, aby zůstalo Německo životaschopný. Posílám Shakovi první nástřel dohody. Chci Berlín a nabízím podporu do Dánska, ale až pro podzimní tažení. To se Shakovi moc nelíbí. Nechce se mu dávat Berlín a nechce se mu čekat do podzimu. Chtěl by nějaké záruky, ale já mu žádné nedávám. Jenomže moje nová armáda z Varšavy je za tah v Prusku a Berlín je stejně na odpis. To Shako ví. Já sem si vědom své převahy. Jak taktické, tak diplomatické. Nejsem proto ochoten moc smlouvat. Píšu rovnou, ať zváží mou nabídku, porovná s ostatními a napíše, zda bere. (Stejně skočí po té nejlepší a já z Berlína neslevím.) Tento způsob jednání Shaka rozčiluje. Na to nemá odpověď. Obviňuje mě, že se chovám, jako by neměl jiné nabídky. (To si ale v tuto chvíli skutečně myslím, pokud pominu Francii.) Druhý den se má sejít Shako s Elninem na Palubě, tak jsem z toho trochu nervózní.

Teď je třeba si rozebrat tu variantu koalice s Německem proč do ní vlastně jít. Z Německa by mi kápnul pouze Berlín, což je o jedna méně než v koalici s Anglií, jenže pozičně jsou výhody přesně obráceně. V momentě, kdy budu mít na své straně Německo a budu ovládat celou Skandinávii, Baltské moře a Berlín, k tomu mám dobré vztahy s Rakouskem, které lze přesměrovat na Itálii, to je velmi dobrá pozice. V takové pozici Německo nemůže otočit proti mně a bude muset hrát, co chci já. Likvidace Anglie je v takovém případě jistotou. Tentokrát mohu i počítat se zabráním Edinburgu a kontrolou Norského moře. Německo by ovládalo Severní moře a zabralo Londýn. Takové uspořádání by mi na západě zajistilo nezranitelnost na několik let. Minimálně do porážky Anglie. Na jihu bych pak mohl pomoci Itálii ve válce s Rakouskem (příp. koalici Rakousko-Francie) nebo dobrot Turecka. To vše jsou jasné důvody pro koalici s Německem. Taky mě hodně láká zahrát si v koalici se Shakem, vyzkoušet si jaké to je. Tentokrát ale v opravdové koalici, ne takové účelové jako na začátku, která mi pouze měla zajistit zahájení na sever.

Na Palubě se prý nic nedohodlo. To je dobrá zpráva. Snad je pravdivá. Posílám Shakovi svůj návrh spojenecké smlouvy, na kterém jsem si dal záležet a domnívám se, že z ní šly vyčíst i nějaké záruky. Shako souhlasí.

Asi už je na čase říci také něco k jihu. Stop dodržel vše, co řekl. To je pro mě velmi významné a beru ho vážně. Uzavírám s ním spojení a přehodnocuji svou strategii v tomto regionu. Až dosud bylo prioritou dobrot Turecko a společně s Itálií sejmout Rakousko. Nyní dostává prioritu válka Itálie-Francie a můj samostatný útok na Rakousko za podpory Turecka. Rozjízďím tedy diplomatickou kampaň, která má spustit válku mezi Itálií a Francií. Jde to poměrně snadno. Jelikož Francie žádá podporu Rakouska ve válce proti Itálii, dozvídám se to také. Elnino má tuto informaci přímo z Francie a varuje Itálii. Já též znovu varuji Itálii. Myslím, že i Rakousko varuje Itálii. O chystaném útoku Francie na Itálii už ví celá Evropa. Od Česla se v odpovědi dozvídám, že raději na nic nečeká a sám vyrazí proti Francii. Já vím, že ještě letos si Stop zabere zpět Smyrnu. Itálie ztratí 1sc a Turecko udrží 2.

Pierre se radí, zda má proti Itálii jít. Zatím to nedoporučuji. Radím, ať nechá udělat první krok Francii, což je objektivně dobrá rada. (Zvláště vzhledem k vlastní zkušenosti s Francií.) Zároveň potřebuji, aby Rakousko ještě chvíli vyvíjelo tlak na Německo. Anglie mě žádá, ať Rakousko proti Itálii neposílám.

Když už si říkám, že mě tento půlrok nic nepřekvapí, přijde překvapení a to ještě několikanásobný. Toto několikanásobné překvapení má tři části, které mě ve výsledku nutí stornovat nově uzavřenou dohodu s Německem, o které jsem byl přesvědčen. Jsou to tři zásadní informace, které se ke mně dostaly během 24h.

- 1) Elnino konečně souhlasí s útokem na Kiel a přestává trvat na ničení německé flotily.
- 2) Elnino odmítá nabídku Francie na vytvoření koalice Francie-Rakousko vs. Itálie a Německo-Anglie vs. Rusko.
- 3) Shako vyrazil Rakousku informaci o naší dohodě a snaží se tak podřývat moje vztahy s touto zemí.

Všechny tyto informace pro mě mají mimořádný význam. Ta třetí je jediná, kterou mohl Shako ovlivnit. Ostatní mu nelze vyčítat. Pro mě je to ale jasná věc. Bohužel už není čas a Shako se tu nemilou zprávu dozvídá až ráno 7 hodin před totem. Je našťvaný. Vypovězení smlouvy pár hodin před totem prý nebere a dohoda již běží. Berlín mi prý stejně nechá volný a pak bude na mě, zda dodržím zbytek. V tuto chvíli asi nečeká, že hlavní útok jde na Kiel. Tenhle tah je zkázou Německa, ale tentokrát nemám žádné výčitky.

Kapitola 7. Vítězství diplomacie - jaro 1903

Ano vítězství. Jinak nedokážu svou pozici po minulém tahu nazvat než diplomatické vítězství. Je to nejvíc, čeho jsem v této partii dosáhl. Vliv Ruska je teď obrovský. Diplomatically už v silnější pozici nikdy nebudu. Mám zaručené dva buildy a moje pozice na mapě mi téměř dává právo rozhodnout, které státy půjdou na porážku. Teď si mohu vybírat. Na jihu, mohu společně s Itálií zadřít Turecko, společně se zbytkem Německa mohu zadřít Anglii a Rakousko. Kdybych chtěl, mohl bych i zadřít všechny najednou. (To samozřejmě nechci. ☺) Mohl bych i zadřít zbytek Německa, ale k tomu nemám žádný důvod. Zkrátka kdokoli s kým sousedím, by to mohl schytat a nemá šanci reagovat. Teď jsem ten nejlepší spojenec, kterého každý chce mít na své straně a kterého má každý rád.

Podívejme se na mapu. Pozice Anglie se zdá být po vyhodnocení velmi slabá. Francie totiž místo všemi očekávaného útoku na Itálii zahrála tah proti Anglii a obsadila kanál. Má i možnost konvoje z Gaskoňska. Je to překvapující, ale pro mě už ne tolik. To, co hraje Francie, pojmenovávám jako chaos. S přihlédnutím ke koalici Německo-Francie nemá nyní Elnino šanci na build, naopak hrozí ztráta Belgie. Já se ale ani nesnažím jednat s Francií a domlouvat něco proti Anglii. Ani za nic. Vyjadřuji plnou podporu Elninovi. Itálie vyrazila proti Francii dle očekávání. To je šance pro Anglii. Napomáhám sjednocení koalice Anglie-Itálie proti Francii. Této variantě dávám svou plnou politickou podporu. Když už nemohu sejmut Francii já, budu rád, když to někdo udělá za mě. Elninovi dávám najevo, že si mnou může být jistý a že Anglii nyní nepotopím, i když bych mohl. Dávám mu jistotu, že Kiel udrží. Elnino mě ještě žádá o útok na Kiel a opětovné uvolnění Dánska, které tak zůstane anglické. Mělo by to mít buď efekt zabrání Holandska nebo zničení anglické flotily a tím build pro

Anglii. Jsou mi dávány záruky, že ten build bude flotila v Liverpoolu. Této myšlence jsem nakloněn, ale ještě mě čekají jednání s Německem, takže tomu hned zelenou nedávám.

Pivas je zaskočen postupem Itálie. Chce se dohodnout s Anglií a otočit se proti Itálii. Elnino souhlasí, ale je to jen zdání. Resp. tento tah chce Anglie zahrát proti Francii, a pokud tato vyklidí pozice, nechá jí být. To se samozřejmě nestane. Francie je pro Anglii cíl a vůbec se tomu nedivím.

Na jihu jsou nyní moje vztahy se Stopem na dobré úrovni. Myslím, že na Stopa velmi zapůsobilo, že jsem nevyužil podporu Itálie k útoku na Konstantinopol. Tímto tahem jsem si u Turecka zajistil důvěru (v mých očích). Je jasné, že ani Turecko sejmout nechci. Zbývá Rakousko. Sejmout Rakousko považuji za nutnost, abych se posunul dál. Nebude to úplně jednoduché. Rakousko nyní očekává dva buildy to už je 6sc a samé armády v podbřišku mého milovaného Ruska. Pierre se ve spojení s Ruskem docela dobře rozvinul. Abych ho teď zastavil, budu to muset udělat zradou. Místo dvou budování nebude mít Rakousko žádné. Pro Rusko počítám 3 budování. K uskutečnění těchto plánů potřebuji dohodu se zbytkem Německa. Potřebuji, aby Německo udrželo proti Rakousku Mnichov, a v tomto ho chci podpořit.

Ptám se Shaka, jaké jsou ještě jeho priority pro další tahy. Prý chce co nejvíc zadřít Anglii a Rakousko. Se zadřením Rakouska nacházíme shodu. Píšu mu, že se o to postarám a Mnichov, že mu podržím. Anglii, zadřít nechci. S tou si to rozdám, až mi půjde zabránit ve vítězství. Ještě to na mě zkouší, že chce udržet 2sc, ale v jednáních o druhé sc ho posílám na západ. Tam má loajálního Pivase příp. je i reálná dohoda s Anglií za současně situace, pokud se bude Pivas stavět na zadní. Jednání později ale překvapivě drhnou. Prý nerozumí mojí politice a o co mi vlastně jde. Hraju to prý nějak divně a nevěří mi. Dává najevo obavu, že to může být další bouda na Německo, že chci pouze infiltrovat jeho tahy. Tomu se nedivím, když už na to dvakrát doplatil. Tentokrát ale skutečně nemám žádný důvod likvidovat Německo. Jeho obávám ale rozumím. Přes to všechno to na mě dělá ze všeho nejvíc dojem, že je to všeho z důvodu, že nechci zadřít Anglii. Nakonec mi krátce před totem píše, že pokud mu nedám Kiel nebo si ho sám nevezmu, tak se nemáme o čem bavit. Souhlasím s tím. (Kiel zaberu, protože tou dobou už jsem domluven s Anglií, že uskutečníme tu výměnu za Dánsko.) Stab na Rakousko je tím připraven.

Na jihu se mnou ještě jedná Česlo. Chce si rozebrat Turecko, aby měl více sil ve válce proti Francii. Pak si prý dáme o to dříve Rakousko. V této fázi dávám Itálii jasně najevo, že z Turecka nic nedostane. Píšu, že Turecko chci zabrat celé pro sebe. Je v tom snaha mlžit o svém útoku na Rakousko a vyvarovat se slibu Itálii, který nemohu splnit. Česlo ale již správně tuší, že můj další cíl je právě Rakousko. Má dobrý instinkt. Jako hráč bude stále silnější.

Kapitola 8. Zánik Německa a krize Ruska - podzim 1903

Název kapitoly vypovídá o všem důležitém, co se minulý tah odehrálo. Francie v podzimním tahu zadřela Německo, svého jediného spojence, kterého držela za cenu vlastní stagnace nad vodou celý předešlý rok. Pro mě nyní zcela nepochopitelný tah. Jestli měl Pivas zadřít Německo, měl to udělat o tah nebo dva dříve, kdy si myslím, že by na tom vydělal. Nyní potopil svého jediného spojence v době, kdy po něm jde Itálie i Anglie. Ani Shako to nečekal. Výsledek je, že v Mnichově je Rakousko navzdory mojí podpoře a Anglie se dostala do Holandska. Naštěstí alespoň obsazují rakouské Srbsko, čímž ten stab není úplná katastrofa, ale moje pozice je mnohem slabší než sem čekal. Mám sice 11sc a 3 budování, ale situace z minulého tahu se úplně obrátila. Všechny země teď sympatizují s napadeným Rakouskem, které je v tuto chvíli schopno s cizí podporou a jedním budováním za Mnichov klást odpor. Rázem si nemohu být ničím jistý. Očekávám sjednocování protiruské koalice. Opět se přesvědčuji, jak je tenká hranice mezi úspěchem a neúspěchem. Mnichov a pád Německa byl tou hranicí. Hranicí, kterou jsem nedokázal překročit. Moje pozice je ve srovnání s minulým tahem velmi špatná. Cítím, že nyní nemám vývoj války pod kontrolou. Dostávám se do největší krize od dob vstupních jednání.

Naštěstí ještě nejsem na odpis. Mám nějaké trumfy v rukávu. Jedním z nich je spojenectví s 2sc Tureckem, do kterého vkládám velké naděje, druhým je dohoda s Anglií, která říká, že bude válčit proti Francii a vybuduje nyní flotilu v Liverpoolu. To, jak jsem zahrál vůči Anglii minulý tah, asi udělalo na Elnina dojem. Flotila v Liverpoolu se skutečně objevuje. Turecko mi potvrzuje svou loajalitu. Je odhodláno vést válku proti Itálii a Rakousku až do jejich úplné porážky. Říkám si, že pokud Stopa něčím nenaštvu, mělo by být spojenectví s Tureckem dlouhodobou jistotou.

Po zradě prohodím i dopis s Rakouskem. Čekám strašnou nálož. Kupodivu Pierre to bere úplně v pohodě. Píše, že to čekal a byl varován z Anglie, Itálie, Německa a Francie. Dodává, že v mé pozici by zradil Rakousko také. To, že to Pierre bere tak v pohodě, je pro mě jedno z nejmilejších překvapení v této partii. Jsem rád, že na tom seznamu není Turecko, ale překvapilo mě, že je tam Německo. Čekal jsem větší loajalitu za záchranu Mnichova. Shako měl asi nejmenší důvod mi bránit ve vítězství, protože v tu dobu měl nejdále k dožití se remízy.

Itálii nabízím, aby se připojila do války proti Rakousku. Česlo tentokrát říká zase na rovinu mě, že mi pomáhat nebude a zkusí mě zastavit. Inu radost z toho nemám, ale je to pochopitelné.

Je na čase udělat strategický rozbor. Víím, že abych vyhrál, potřebuji ještě alespoň rok klid a rozhádanou opozici. Kdyby se nyní proti mně sjednotily všechny státy, asi bych to neustál ani s pomocí Turecka. Už si nedávám žádné šance, že bych zabral nějaké sc diplomatickými kličkami. Teď už to bude jen o taktice a diplomacie mi musí posloužit k tomu, abych štěpil opozici. V rozštěpení opozice vidím jedinou naději. Je to válka koalice Anglie-Itálie proti Francii. Kdyby Rusko nebylo tolik silné, jako je, vůbec bych se nebál, že ta válka takto nebude probíhat. Jenomže Rusko je velmi silné. Vzhledem k tomu, že ostatní státy mají 5sc nebo méně a Rusko jich má 11, jsem hlavním kandidátem na vítěze. Safra, asi sem to přece jen přepálil.

Dávám návrh Anglii, že sice neočekávám, že naše příměří vydrží moc dlouho, ale přál bych si uzavřít ještě jednu dohodu. Tou má být jakýsi status quo po dobu jednoho roku, který nám oběma umožní vést války proti Francii a Rakousku. Anglie souhlasí a domlouváme si bounce Dánska a minimální koncentraci jednotek na hranicích.

Ačkoli se přede mnou Elnino tváří, že naše spojenectví může trvat věčné časy, je mi jasné, že za rok už bude válka. Znáám ho z Walburgy a vím, že vyhrát mě nenechá. Usuzuji, že ta dohoda se daří jen z toho důvodu, že Elnino stále ještě v koutku duše myslí na své vítězství. Ví, že koalice proti Rusku s Francií v zádech mu šanci na vítězství téměř jistě bere. Nejspíš ani nemá důvěru v Pivase, že by neudělal zas nějaké překvapení. Proto jde do rizika a zkusí rychle porazit Francii v koalici s Itálií a uvolněné a nově budované síly hned posílat proti Rusku.

Další krok z mé strany je varování Francii. Věc, kterou bych jinak nikdy nedělal, ale potřebuji, aby neztratila v boji s koalicí Anglie-Itálie a aby tato nemohla hned nabudovat jednotky proti mně. S vědomím, že vbíhám do cílové rovinky a s vidinou cíle, posílám Pivasovi s velkým sebezapřením varování a přikládám plán tahů, díky kterému Francie v příštím roce neztratí ani jedno sc při kombinovaném útoku Anglie s Itálií. Odpověď mě doslova šokuje. Pivas prý chce vsadit vše na jednu kartu a jít proti Itálii. Proti případnému útoku Anglie se prý nebude bránit. Počítal jsem najisto, že přesun armády do Walesu, flotily do La Manche a budování flotily v Liverpoolu budou dostatečným varováním. Opak je pravdou. To už je do nebe volající. Pivas mě znovu překvapil. Měl jsem to čekat? Asi jo. Jen by mě zajímalo, z které části vesmíru přilétl. ☺

Co teď? Úplně to rozhodilo můj plán. Ta dohoda s Anglií je mi teď úplně k ničemu. Měl jsem nejprve oslovit Francii a až pak teprve jednat s Anglií. Počítal jsem, že Elnino nebude mít příští rok budování. Teď ho má jistý. Tím si uvědomuji, že až příští rok zahájí svou ofenzivu, budu v nevýhodě a nemůžu vyhrát. Měl bych tedy vypovědět tu smlouvu? To by nejspíš Elnina otočilo proti mně hned teď. Z toho není cesty ven. Jediná šance je tu dohodu nedodržet. Nehrát bounce Dánska a místo toho si vytvořit pozici pro útok na Dánsko a zároveň si pokrýt armádou z Moskvy sever. Sice mu tím hned neublížím a jen zrychluji běh událostí, o kterých vím, že se stanou, ale je to v jistém smyslu zrada. Spousta hráčů by mě za to odsoudila. Je to zrada pro nic, která mi nic nepřinese. Jen jakousi taktickou výhodou. Je to ale jen zdání. V začátcích partie bych něco takového rozhodně nehrál. Jenomže nyní mi jde o vítězství. Potřebuji čas. Jeden rok by měl stačit. Potřebuji válku Anglie s Francií. Když nechám Elnina, ať do toho jde, mám stále šanci na vítězství. Pokud ta koalice proti Rusku vznikne i přesto, je to můj špatný odhad a skutečně zrada pro nic. Bylo by to moje osobní selhání. Teď jsem ale přesvědčen, že to tak musím zkusit zahrát.

Na jihu nic zajímavého jen připravuji plán útoku na Rakousko společně s Tureckem.

Kapitola 9. Revoluce v Anglii a dohoda s Francií - jaro 1904

Jarní vyhodnocení má samá pozitiva. Celkem s přehledem drtím Rakousko a to rychleji než jsem čekal, Itálie a Francie se do sebe zaklesly ještě více a anglická armáda je v Brestu.

Elnino je nemile překvapen nedodržením naší dohody. Na to u mě není zvyklý. Snažím se mu to trochu vysvětlit, ale hlavní důvod mu říci nemohu, tam pouze naznačuji. Pravda je až tady v reportu. Z náznaků chápu, že Anglie by si nejraději přála ještě obsadit střední Atlantik (to si domýšlím), protože mě Elnino ještě žádá znovu o status quo a abych nechal být Dánsko. Válku prý zahájíme až další rok.

Píšu do Francie. Teď už jí musí být jasný skutečný stav věcí. Posílám Pivasovi informaci, že Elnino chce společně s Česlem dorazit Francii a aby se to podařilo, žádá mě nyní o mír. Pokud se mi Pivas zaváže, že když Anglii odkopnu, odkopne jí pak i on, jsem připraven to udělat a vyhlásit hned nyní Anglii válku. Pivas mi po pár dnech dává slovo, že do toho jde se mnou. Vyhlašuji Anglii válku. Tím se mi značně ulevuje. Vítězství je zase blíže a zrada na Anglii už není bezdůvodná. Moje očekávání a hlavní důvod, proč jsem to udělal, se vyplnilo. Znovu přebírám kontrolu nad situací. Nejistota trvala jen jeden tah.

Na jihu nabízím Stopovi podporu do Řecka. Tím ho odrazuji od Jónského moře. (Asi to byla chyba, protože by se tam skutečně dostal.) Itálie tak ztratí už i to poslední, co získala na začátku v tříkoaličním projektu. Nadále dělám taktické rozbor, jak co nejlépe vydrtit Rakousko.

Partie se nyní neskutečně vleče. Není již o čem jednat a Anglie žádá o týdenní odklad. Následně Elnino z osobních důvodů odstupuje z Parthie a na anglický trůn usedá Daevin. Další odklad o týden. Hra stále ztrácí na tempu. Shako a Elnino, hlavní katalyzátory mojí aktivity jsou pryč. Přijde mi to, že Parthie nemá žádnou střední hru a přechází rovnou do koncovky.

Daevin nejprve zkouší hledat spojence proti Rusku. Francie ho podle dohody odmítá a ujišťuje se u mě, zda jdu proti Anglii. S Česlem si od doby, kdy řekl, že mě zastaví, nic nepíšu a nemám potuchy, co se mu honí hlavou. Jen zprostředkovaně se dozvídám, že snad vyčkává, co bude chtít hrát Anglie.

Daevin vědom si svého lepšího postavení vůči Francii než vůči Rusku a vědo si toho, že Francie s ním nejedná, vědom si postavení Itálie ve středozezemním moři, začíná vyjednávat s Ruskem. Nabízím mír výměnou za přenechání Dánska, které stejně Anglie neubrání. Anglie souhlasí a jde proti Francii. Oproti všem předpokladům se mi daří získat ještě jedno sc diplomatickými prostředky. To by se mi s Elninem nikdy nepodařilo.

Kapitola 10. Smrt diplomacie - podzim 1904-1905

Vyhodnocení je pro mě super záležitost. Rakousko válku nehodlám způsobem. Dostávám se dokonce do Terstu. Mám 4 budování a jsem na 15sc. Rakousko má 2 poslední. Turecko má 3. Rok 1905 je pro mě už strašná nuda. Nikdo se mnou již nejedná. Pouze se ze všech stran dozvídám, že se konečně sjednotila opozice. Jediný s kým si píš, je Stop, pro kterého plodím další a další taktické plány pro schválení.

Vzhledem k tomu, že mi chybí již jen 3sc, chci partii ukončit ještě tento rok. 2sc se nabízí v Rakousku. Třetí se mi daří vyjednat v Turecku. Ačkoli Stop by ještě rád bojoval proti Itálii několik let, daří se mi ho přesvědčit, aby mi to jedno dal.

Jarní vyhodnocení je pro mě zklamáním. Rakousku se podařilo zahrát tah, kterým udržel 2sc (oproti všem předpokladům) a obě už na podzim nezaberu. Respektive může se to povést a nemusí. Jestli chci zavřít najisto, potřebuji 2sc z Turecka. To považuji za diplomaticky neprůchodný. Stop by asi nikdy nepřistoupil na to, aby byla byť teoretická možnost, aby „zrádce“ Pierre měl na konci stejné 1sc přežil jako Turecko. Asi naštvu Stopa, pro tohle nečekám, že bude mít pochopení. Nakonec to vítězství bude mít ještě hořkou příchuť, ale představa, že budu ještě 1 nebo 2 roky řešit taktické rozbor, abych obsadil 18.sc, mě úplně ničí. Proto chci ukončit Parthii již nyní. Stop mi to asi nikdy neodpustí, ale já už na to nemám sílu. Tohle už pro mě totiž není Diplomacie.

Je tu konec. Zase jsem měl jednou štěstí. Zvládnul jsem to a dokonce dříve než bych kdy čekal (rok 1905). Vyrovnal jsem Tacudovu Quincy. Teď abych si dal roční rekonvalescenci. ☺

Asi bych měl říci, jak bude vypadat ruská Evropa. Do hry už to nepatří a nemám v tom úplně jasno. Co ale vím je, že Francie v ní existovat nebude a Turecku bude nabídnuta autonomie a obnova státu v předválečných hranicích.

Hodnocení hráčů:

Elnino – K němu už jsem se vyjadřoval ve Walburze. I nadále ho považuji za dobrého politika i taktika. To, že ho znám tak dobře mu někdy uškodilo, jindy zase pomohlo. Hra s ním, je velmi zajímavá a zábavná. Bylo tomu tak posledně, bylo to tak i tentokrát. Myslím, že moje hra je hodně podobná té jeho, resp. ve Walburze jsem se od něj mnoho naučil. Ta partie tenkrát hodně urychlila můj hráčský vývoj.

Shako – Hra s ním mi dala opravdu hodně. Diplomacii má asi málo lidí rádo tolik jako on. Dopisy s ním byly nikdy nekončící diskuzí na téma Diplomacie. Jeho účast musí zvedat úroveň každé partie, která se u nás na webu hraje. Potvrdily se mi zprávy o jeho kvalitách. Musí být těžký soupeř pro každého. Když Německo vypadlo ze hry, Shako psal, že musí analyzovat příčiny své prohry. Můj názor je ten, že nejvíc doplatil na to, že mě neznal a já se znal velmi dobře s Elninem.

Stop – Je to hráč, který se vymyká všemu, s čím se v Diplomacii setkávám. On je prostě svůj a zachovává si svůj svéráz nehledě na změnu systému, nehledě na cokoli. On je vzácným příkladem plurality společnosti, která se v Diplomacii stále více unifikuje do nějakého zdánlivě ideálního modelu, o kterém se tvrdí, že je správný. Já si ale nemyslím, že je to ta správná cesta. Každý ať má šanci hrát tak, jak se mu líbí. Nenuťme ostatní, aby hráli jako my. Už zas vidím ty komentáře, že jsem vyhrál jen díky tomu, že mě Turecko nechalo. Já se na to ale tak nedívám. Prostě sem v jedné chvíli udělal rozhodnutí a to rozhodnutí se ukázalo jako správné. Kdyby byl na místě Stopa někdo jiný, zlikvidoval bych Turecko v roce 1903 společně s Itálií a hrál to jinak. Nemohu sice tvrdit, že bych vyhrál i tak, ale nikdo zas nemůže tvrdit, že bych nevyhrál. Ta hra by pak prostě vypadala jinak.

Pierre – Nemyslím, že se dopustil nějaké hrubé chyby, jen sem nezaznamenal pokus o dosažení něčeho ambicióznějšího. V koalici s Itálií a Ruskem byl z dlouhodobého hlediska bez šance na vítězství. Koalice s Ruskem mu zajistila bezpečné přežívání, ale byla tam z jeho strany malá snaha o prosazení vlastních priorit. Rakousko bylo příliš ve vleku ruské politiky a stále o krok pozadu. Skoro jsem nezaznamenal jeho snahy protlačit vlastní plány v koalických jednáních. Chtělo to více důrazu. Pierre si uměl najít dobrou koalici, ale to k vítězství nestačí. To může stačit jen na remízu a to ne vždycky.

Česlo - Pro mě je to hráč, který má budoucnost. Pokud tomu dá příště více, má pro to předpoklady. Ze začátku jsem s ním intenzivně jednal. Postupem času si dělal na partii stále méně času. To už mi pak ani nevadilo, protože jsem už Itálii moc nepotřeboval. Pokud jde o výkon v Parthii, neměl to vůbec lehké. Proti politické síle Ruska to měl moc těžký. Tím nemyslím, že bych to hrál tak dobře, ale Rusko prostě považuji za objektivně silnější stát než Itálii. Zatímco já ovlivňoval dění skoro všude a měl dobré informace, Itálie se plácala na tom svém malém písečku. Stejně tak je tomu s možnostmi expanze. Později Česlo dojel na mou dohodu s Tureckem, která mu už úplně sebrala šance na vítězství.

Pivas – Během partie se mi nikdy nepodařilo pochopit strategické záměry Francie a doteď je nechápu. Hlavní politika Francie byla po většinu partie škodit Rusku. To se sice ukázalo jako skvělý odhad vzhledem k tomu, že Rusko nakonec vyhrálo, nicméně bylo to za cenu předčasné rezignace na vlastní růst. Všechny země sousedící s Ruskem byly pod silným diplomatickým nebo vojenským tlakem Ruska. I Itálie byla pod tlakem ruské politiky. Francie byla jediná země, kterou jsem nemohl

ovlivňovat, na to jsem neměl páky. Dalo se toho využít pro vlastní růst. Francie si to s Ruskem mohly rozdat o vítězství nebo tu byla velká šance na remízu. Francie tento potenciál nedokázala využít. Dost možná byl ten chaos ve hře Francie způsoben soustavným střídavým politickým tlakem Anglie, Německa a Ruska. Myslím si, že Pivas se dopustil řady chyb a omylů, z nichž mi většina uškodila z důvodu, že sem s nimi nepočítal ve svých záměrech. Protiruská politika ze strany Francie přišla o 2 roky dříve, než měla přijít.

Daevin – Nemohu hodnotit. Hrál příliš krátce.

Slovo závěrem

Z mého pohledu to byla dobrá partie. Poprvé jsem si vyzkoušel hru za Rusko. Věděl jsem, že je to silný stát, ale netušil, že až tolik. Po této partii sem došel k závěru, že ta hra není vyvážená. Jistě, vyhrát lze s každou zemí, ale s některou je to jednodušší. Nedokážu si představit zavření hry v roce 1905 například s Itálií nebo Tureckem. Asi se mi podařilo využít výhod, které Rusko naskýtá, což byl základ úspěšného tažení. Bylo to ale hodně vyčerpávající. Hrál jsem hrozně silovou politiku a až nepřiměřeně jsem usiloval o vítězství. Dokonce tolik, že jsem si tu partii nezvládal dost užívat. Skoro jsem si to víc užil při psaní tohoto reportu. Už jsem zkoušel hrát ledacos. Hrál jsem i teplou koalici, ve které jsem nechal vyhrát svého spojence, ačkoli bych měl při zradě sám šanci na vítězství. Došel jsem k závěru, že to není nejlepší způsob. Bohužel ani to, jak sem to zahrál nyní, se mi nezdá jako nejlepší způsob. Už tam prostě zůstalo příliš málo nějakých ideálů, osobních hodnot a té lidskosti. Stále jsem se jen ptal, proč co dělám a mnohem méně se ptal, jak to dělám. Tomu JAK je věnována mnohem menší pozornost obecně, ale já to považuji za nedílnou součást. Pokud si člověk chce zachovat nějakou úroveň a nějakou serióznost, je to nutnost. Kolikrát jsem ve svých dopisech hodně přestřelil, ne třeba tolik obsahově, ale formou. Hodně jsem si tím přitížil. Je třeba se vrátit zpět a říci si, že vítězství není vše. To JAK by mělo být nedílnou součástí každého vítězného tažení.